

РЕШЕНИЕ

№ 2609

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-ІІ, в закрито заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Димитров

Членове: Валентин Т. Борисов
Даниела П. Попова

като разглежда докладваното от Валентин Т. Борисов Въззивно гражданско дело № 20221100509482 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 436 вр. чл. 435, ал. 2, т. 6 от ГПК.

По делото е депозирана на 12.09.2022 г., изпратена с вх. № 1420/30.08.2022г. жалба от С. С. С., ЕГН *****, в качеството ѝ на наследник на С.С.С., ЕГН *****, в качеството му на длъжник по изпълнително дело № 20187800400101 на ЧСИ В.Л., рег. № 780 на КЧСИ, против постановление от 28.07.2022 г. за отказ на съдебния изпълнител да уважи искането на длъжника за прекратяване на производството по делото. Твърди, че на 21.06.2022 г. в град София е починал С.С.С., ЕГН: *****. На 29.06.2022 г. молителката - негова дъщеря С. С. С. заявила справка от Централния регистър на длъжниците, от която установява, че срещу починалия ѝ баща е образувано изпълнително дело № 20187800400101 на ЧСИ В.Л., рег. № 780 на КЧСИ. На 06.07.2022 г. с молба с вх. № 1051/06.07.2022 г. поискала от съдебния изпълнител да издаде постановление, с което да установи настъпилото прекратяване на изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, тъй като от 23.04.2018 г. до 16.09.2020 г. (повече от две години) не е било поискано от вискателя и съответно не е било извършвано никакво изпълнително действие, но съдебният изпълнител постановил отказ с постановление от 28.07.2022 г. Прави искане за отмяна на обжалваното постановление като незаконосъобразно.

Вискателят по изп. д. № 20187800400101 на ЧСИ В.Л., рег. № 780 на КЧСИ, чрез гл. юрисконсулт Панайотова, е депозирила възражение по реда на чл. 436, ал. 3 от ГПК. Намира жалбата за неоснователна и прави искане да бъде отхвърлена. Твърди, че в хода на изпълнителното производство е наложен заповест за три банкови сметки на

длъжника като по същите евентуално биха могли да постъпят парични средства.

ЧСИ В.Л., рег. № 780 на КЧСИ, в мотивите си относно депозираната жалба, намира същата за допустима, а разгледана по същество за неоснователна. Счита, че е невярно твърдението на длъжника, че вискателят не е проявил активност и е дезаинтересован по отношение на вземането си. Въз основа на възлагането по чл. 18 от ЗЧСИ след образуването на изпълнителното дело и след направените необходими справки за налични банкови сметки в Регистъра на банковите сметки и сейфове към БНБ, е предприет изпълнителен способ, а именно налагане на запор върху всички сметки на длъжниците в обслужващите ги банки. Не е вярно и твърдението, че повече от две години по изпълнителното дело не са предприемани действия и е настъпила „перемпция“ по силата на закона с правно основание чл. 433, ал. 1, т.8 от ГПК. На 23.04.2018г. са изпратени запорни съобщения до обслужващите длъжниците банки. От получените от третите лица отговори по банковите сметки липсва авоар, но същите остават запорирани за евентуални бъдещи постъпления. предвид обстоятелството, че наложените запори върху банковите сметки имат продължително действие липсва правен интерес от страна на вискателя да посочва допълнителни способности за удовлетворяване на вземането си, с оглед на което разпоредбата на чл. 433, ал.1, т.8 от ГПК е неприложима.

Съдът намира жалбата за редовна и допустима, като подадена в срок и от страна с правен интерес от обжалване, а разгледана по същество за основателна, по следните съображения.

Изпълнително дело № 20187800400101 е образувано на 12.04.2018 г. въз основа на Изпълнителен лист издаден на 21.02.2018 г. от СОФИЙСКИ ГРАДСКИ съд на основание - Съдебно решение по гр.д. № 854/2014 г. по описа на СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН съд, както и решение по гр. дело 10841/2011г. по описа на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ съд, ГО 13 състав, по силата на който длъжниците - С.С.С., ЕГН ***** и А.Ц.С., ЕГН ***** и двамата чрез особения им представител адвокат С.С. -САК, гр. София, ул. „*****4 са осъдени да заплатят солидарно на вискателя по делото - С.Д.НА В.Р., Булстат ***** по иск с правно основание чл. 237, ал.2 от ЗМВР сумата от 80 292,75лв. /осемдесет хиляди двеста деветдесет и два лева и седемдесет и пет стотинки/, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 11.08.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 2930,00лв. /две хиляди деветстотин и тридесет лева/, присъдени разноси за особен представител.

След образуването на изпълнителното дело до длъжниците са изготвени Покани за доброволно изпълнение. Съгласно нормативната уредба на чл. 47, ал.1 от ГПК, призовкар на кантората на ЧСИ В.Л., рег. № 780 на КЧСИ в продължение на един месец е констатирал, че на посочените адреси в ЕСГРАОН, длъжниците по настоящото изпълнително прозиводство не могат да бъдат намерени. Невъзможността да бъдат

намерени е констатирана с три посещения на адресите, като датите на посещения са отразени върху разписката, намираща се на гърба на Поканата за доброволно изпълнение. За удовлетворяване на вземането на вискателя на 23.04.2018г. са изпратени заборни съобщения до обслужващите длъжника - С.С.С., ЕГН ***** банки, а именно: „Ю.Б.“ АД, „Т.Б. Д“ АД, и „П.И. БАНКА“ АД. Видно от получените от третите лица отговори, откритите от длъжника сметки са без авоар и същите остават заборирани за евентуални бъдещи постъпления. По отношение на другия солидарно отговорен длъжник по делото - А.Ц.С., ЕГН ***** са наложени забори в следните банки, а именно: „П.И. БАНКА“ АД и „Ю.Б.“ АД. Към настоящия момент по изпълнителното дело не са постъпвали суми.

При тези данни настоящата съдебна инстанция намира следното от правна страна.

В разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК е предвидена възможността на длъжника в изпълнителното производство да обжалва отказа на съдебния изпълнител да прекрати изпълнението. В този смисъл жалбата е допустима, като подадена срещу отказ на съдебен изпълнител, който подлежи на обжалване, от легитимирано лице и в срок.

От посочените по-горе писмени доказателства, съдът намира, че се установява, че съдебния изпълнител на 23.04.2018г. са изпратени заборни съобщения до обслужващите длъжника - С.С.С., ЕГН ***** банки, а именно: „Ю.Б.“ АД, „Т.Б. Д“ АД, и „П.И. БАНКА“ АД. Не е налице спор по делото, че банковите сметки са без наличност както към момента на налагането на забора, така и към настоящия момент. Това означава, че изпълнителното действие е останало неуспешно. Съдът съобразява и мотивите по т. 10 от ТР № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, според които ищецът няма нужда да поддържа висящността на исковия процес, но трябва да поддържа със свои действия висящността на изпълнителния процес като внася съответните такси и разноси за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ (извършване на опис и оценка, предаване на описаното имущество на пазач, отваряне на помещения и изнасяне на вещите на длъжника и др.), *както и като иска повтаряне на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности*. В тази насока съдът намира за неоснователно твърдението на кредитора, а и съображението на ЧСИ, за да откаже прекратяване на изпълнителното дело спрямо молителката в качеството ѝ на законен наследник на длъжника С.С.С., че е налице потенциална възможност за постъпване на средства по банковите му сметки. Това е така най – малкото, защото след смъртта му на 21.06.2022 г., видно от представения акт за смърт, издаден от СО, район Витоша на 22.06.2022 г., са се прекратили облигационните му правоотношения с горесцитираните банки, като са възникнали евентуално вземания на законния му наследник С. С. С., респ. на банките,

които са страни по договорите. Затова съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 433, ал. 1 от ГПК за прекратяване на производството по делото в частта му спрямо длъжника С. С. С., в качеството ѝ на наследник на С.С.С..

Предвид изложеното, подадената жалба се явява основателна и като такива следва да бъде уважена.

Относно направените разноси за настоящото производство.

В производството по реда на чл. 435 от ГПК предмет на съдебен контрол и проверка за процесуална законосъобразност са действията и актовете на органа по принудителното изпълнение, поради което и субект на отговорността за обезщетяване причинените вреди (в това число и разходите за обжалването им по реда на чл. 435 от ГПК), е съдебният изпълнител. Последният не е страна в съдебното производство по обжалване на действията и актовете му, поради което и общият ред за присъждане на разноси, предвиден в чл. 78 и чл. 81 от ГПК в случая е неприложим. Затова искането на жалбоподателя за присъждане на разноси е неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 437 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба депозирана на 12.09.2022 г., изпратена с вх. № 1420/30.08.2022г. на С. С. С., ЕГН *****, в качеството ѝ на наследник на С.С.С., ЕГН *****, в качеството му на длъжник по изпълнително дело № 20187800400101 на ЧСИ В.Л., рег. № 780 на КЧСИ, постановление от 28.07.2022 г. за отказ на съдебния изпълнител да уважи искането на длъжника за прекратяване на производството по делото, **в частта** спрямо длъжника С. С. С., ЕГН *****, в качеството ѝ на наследник на С.С.С..

Препис от решението да се изпрати на ЧСИ В.Л., рег. № 780 на КЧСИ за произнасяне съобразно мотивната част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____